

Lotte Rørtoft-Madsens 1. maj-tale

Taler

Lotte Rørtoft-Madsen
Formand for Kommunistisk
Parti

Dato

1. maj 2024

Sted

Fælledparken, København

Jeg har fået den ære at åbne talerrækken her fra Rød 1. Majs flotte scene. Her ser dejligt rødt ud. På scenen. I boderne. På pladsen.

Jeg er nødt til at starte i USA. På de amerikanske universiteter og deres campus, hvor studerende i disse uger, dage og timer tager tæskene for os alle. Free, free Palestine råber de, mens de tæves, hives ud af teltlejre, arresteres og fragtes til arresten.

I nat: politistorm på Columbia University i New York. Nøjagtig 56 år efter at politiet stormede den selvsamme bygning under protester mod Vietnam-krigen.

De protesterende i USA er mine og tusindvis af andres helte. De investerer liv og lemmer for at få sat en stopper for al støtte til Israel - politisk, økonomisk, militært, moralsk.

De er symbolet på den verdensomspændende protestbevægelse, der gør nye generationer aktive på baggrund af Israels barbariske, bevidste og tilsyneladende ustoppelige folkemord i Palæstina.

Her i morges holdt statsminister Mette Frederiksen 1.maj-tale i Haderslev. Jeg hørte den. Grunddigt. Hvad sagde hun om palæstinenserne? Jeg citerer nu ordret:

“En ulykkelig situation i Mellemøsten.”

Det var de ord - og alle de ord hun brugte.

Ingen fordømmelse af Israel. Ingen konkrete tiltag til at stoppe fødekæden til

folkemordet.

Som aktivister fra Kommunistisk Parti havde skrevet på deres banner i fredags, da vi demonstrerede imod store bededags-tyveriet:

“De tog store bededag og gav os et folkemord.”

For 100 år siden, i 1924, mødte 50.000 mennesker op i Fælledparken for at hylde den første socialdemokratiske regering, som netop var tiltrådt. Den legendariske Stauning talte.

I dag er vi blevet mange regeringer klogere. Og der er mildt sagt ingen jubel over den nuværende regering med en socialdemokratisk statsminister i spidsen. Heller ikke her i Fælledparken.

Derovre hos Fagbevægelsens Hovedorganisation har justitsminister Peter Hummelgaard netop talt. I oktober og november måned, da vi indledte vores protestbevægelse mod Israels folkemord, advarede samme Peter Hummelgaard om, at demonstrationerne kunne have en “radikaliserende effekt”. De var farlige, tilmed udanske.

Der breder sig i det hele taget i denne tid en opfattelse af, at her i landet har vi retten til at tænke frit, men kun indtil vi tænker forkert. Så har vi ikke dén ret mere. Udansk er blevet et nyt modebegreb, der skal få os til at se skævt til hinanden på arbejdspladser, uddannelsessteder, i venskabskredsen.

Arbejderklassens internationale kampdag er en god lejlighed til at slå entydigt fast, at vi ikke vil lade sorte kræfter diktere, hvad danskhed er. Danskhed er solidaritet. Danskhed er sammenhold. Danskhed har mange farver, mange trosretninger, mange meninger. Danskhed er ikke forbeholdt en lille hvid elite.

Det er på mange måder en barbarisk tid, vi lever i. Og surrealistisk.

Det ene øjeblik hedder det sig, at det næsten går alt for godt her i Danmark – her

hvor “forstandige politikere” plus Mærsk plus Novo Nordisk har skabt et lille smørhul, om ikke for alle så dog for det store flertal. Det næste øjeblik skal vi, der har mindst, yde ofre, give afkald, arbejde mere.

Lige nu står vi over for det store spørgsmål:

Skal vi acceptere, at vores land sættes på krigskurs?

Skal vi acceptere, at økonomien indrettes på oprustning og krig og ikke på velfærd.

Skal vi acceptere at fremstille våben eller dele til krigsmateriel, ikke sådan til lager og ud i det blå, men materiel der sender palæstinensere eller russere eller andre folkeslag i døden?

Tænk på oprustnings-milliarderne, der blev enighed om at bruge i Folketinget i går.

Der er brug for at stille sådanne spørgsmål – også selvom de er kontroversielle og udfordrer magthaverne. Det tør Kommunistisk Parti.

Det her er rød 1. maj, så vi stiller røde perspektiver op. Vores faner er ikke afblegede.

Vi, der er her, vil en anden verden. Det er derfor, vi er her og ikke ovre på den anden side. Vi tror, at denne anden verden, denne helt anden måde at bygge samfundet og livet på, er både nødvendig og mulig.

Tro ikke på at i den barbariske tid, vi lever, kan det ikke blive bedre, men kun værre. Det kan blive bedre, kammerat!

Det nytter at kæmpe. I stort som i småt.

Tænk på de amerikanske studerende.

Tænk på Sydafrikas flotte diplomatiske kamp mod Israel.

Tænk på de københavnske bygningsarbejderes stædighed i kampen mod social dumping.

Tænk på de seje aktivister fra 3f København i kampen for ordentlige løn- og arbejdsvilkår på Hereford Beefstouw og Brdr. Price.

Tænk på alle de danskere – ja, danskere – der uge efter uge går på gaden for et frit Palæstina og for våbenhvile nu!

Gør som alle dem: Sig fra. Stå imod. Stå sammen.

Tak for ordet og fortsat god rød 1. maj derude.

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

1. maj-tale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/lotte-rortoft-madsens-1-maj-tale-2024>